

Waar is, dat collega BICKER CAARTEN alles heeft beproefd, en blijkbaar nog doet, om mij uit Ruinen weg te krijgen. Aangezien dit in flagranten strijd is met de bij herhaling duidelijk uitgesproken wenschen van Ruinen's inwoners, voldeed ik daaraan niet.

Onjuist is, dat men in Ruinen reikhalzend uitziet naar een anderen arts, en dat collega BICKER CAARTEN grondige kennis heeft van Ruinen.

Waar is, dat mij bij inzage ten kantore van den secretaris der Gezondheidscommissie te Meppel op 26 November 1919 van de gevoerde briefwisseling van dit lichaam met Ruinen bleek, dat niets bestond, doch dat een week daarna ter vergadering kwam het lid R. TEN KATE, Ruinen's dominé, en dat van dit oogenblik af op eens bestond het „ingestelde onderzoek” en „alle schuld” aan mij lag, volgens de vroeger geplaatste advertentie d.d. 6 December 1919. Was dit de dankbaarheid voor de kosteloze verlossing in Ruinen's pastorie?

Den 7den December 1919 begaf ik mij naar Meppel, doch collega LINGMONT gaf, wèl thuis zijnde volgens zijn vrouw, „niet thuis”.

Aangezien ik in het uitgestrekte Ruinen steeds een zeer drukke en vermoeiende praktijk had en nog heb, zeer vele nachten of in het geheel niet thuiskom of slechts voor een klein deel, aangezien ik een buitengewoon groot aantal verlossingen deed, soms zelfs 6 à 7 per week, en daaronder verschillende buitengewoon moeilijke en tijdroovende, terwijl ik in den tijd van de Spaansche griep te Ruinen het sterftecijfer buitengewoon laag kon houden tegenover de naaste omgeving, zij het dan ook, ten koste van buitengewoon zwaren arbeid, lust het mij niet verder op het schrijven van collega BICKER CAARTEN in te gaan.

Ruinen, 1 Februari 1920.

J. DOETS D.ZN.

FONDS VOOR DE KLINIEK VAN PROF. VON EISELSBERG TE WEENEN.

De commissie bestaande uit de heeren KOCH, LAMÉRIS en ondergeteekende, die per circulaire en mededeeling in het *Tijdschrift voor Geneeskunde* hun ambtgenooten oproepen tot het geven van bijdragen voor bovengenoemd fonds, was zoo gelukkig de som van f 6038.95 voor haar doel te ontvangen. De beschikbare ruimte in dit *Tijdschrift* verbiedt, de gevers met hun initialen hier te noemen, zoodat ik mij moet beperken tot de mededeeling, dat de commissieleden voornoemd resp. f 1915.—, f 2348.95 en f 1775.— ontvingen. Op f 19.40 onkosten na kon de geheele som voor het gewenschte doel worden besteed.

In overleg met prof. VON EISELSBERG konden hem per Roode-Kruis-trein, op 15 Januari van Rotterdam vertrokken, 38 colli toegezonden worden, bevattende eieren, boter, cacao, kussensloopen, handdoeken, beddelakens en hechtmateriaal. Een partij kaas zal nog nagezonden worden. Het kleine onbesteede saldo zal de commissie een bestemming geven, zoodat het ten goede der Weener zieken komt.

De commissie brengt bij deze hartelijk dank aan allen, die haar in staat stelden, hulp te verleenen, die volgens ingekomen dankbare brieven zeer gewaardeerd wordt.

Amsterdam,

29 Januari 1920.

Namens de commissie,

J. ROTGANS.

DE PLICHT OM ZIEKTEN TE VOORKOMEN.

Het is wellicht goed, dat ook een geneesheer der algemeene praktijk zijn meening zegt over het onderwerp: Bestrijding der geslachtsziekten. Mij is het ééns in mijn leven gebeurd, dat ik een heer, die mij 'snachts raadpleegde, nadat hij zich aan besmetting had blootgesteld, verwees naar den specialist voor geslachtsziekten. Door het lezen van het stuk van prof. VAN RIJNBEEK is het mij thans duidelijk geworden, dat ik, door zoo te handelen, in de eerste plaats den collega-specialist beleedigd heb, en dat ik den geneeskundigen stand nadeel heb toegebracht. Ik wist, dat deze collega-specialist, zonder op zijn nachtrust te letten, veel en goed werk verrichtte — ook

wel zonder vergoeding — om de geslachtsziekten te voorkomen, maar ik had moeten bedenken, dat ook tot dat edele doel wij geneesheeren geen middelen mogen gebruiken, die onder de waardigheid van onzen stand zijn.

Arnhem, 2 Februari 1920.

AUKE VAN BALEN.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

Gezondheidsdienst en geneeskundige dienst in de kolonie Curaçao.

In het *Koloniaal Verslag* komen eenige mededeelingen omtrent bovenstaande onderwerpen voor betrekking hebbende op het jaar 1918.

Het jaar was voor den openbaren gezondheidsdienst een tijdperk van rustige ontwikkeling op de gelegde grondslagen. De geneeskundige dienst is gereorganiseerd en wordt thans waargenomen: op Curaçao door vijf geneesheeren, nl. twee te Willemstad en drie in de buitendistricten, met vaste standplaatsen en ambtswoningen; voorts door twee geneesheeren op Aruba en één op elk der overige eilanden. De bezoldigingen zijn verhoogd van f 3500.— tot f 4500.—. Door de aanstelling van buitengewone gouvernementsgeneeskundigen voor heelkunde, vrouwenziekten en oogheelkunde is een goede speciale behandeling te Willemstad gewaarborgd. Een aantal nieuwe verordeningen op het gebied der volksgezondheid zijn uitgevaardigd en in werking getreden. Een nieuwe verordening ter bestrijding van besmettelijke ziekten, die vele nieuwe bepalingen bevat, bijv. tot bestrijding van tuberculose en geslachtsziekten, is nog niet door den Kolonialen Raad in behandeling genomen. De gezondheidscommissie ontwierp een ontwerp-woningwet, dat aan den gouverneur is aangeboden. Men ziet uit dit alles, dat deze kolonie op het gebied der openbare gezondheidsregeling belangrijke stappen doet in de goede richting, onder leiding van den directeur van den openbaren gezondheidsdienst, onzen collega dr. N. WATERMAN.

De gezondheidstoestand wordt niet ongunstig genoemd. In October en November heerschte ook daar een hevige griep-epidemie, die echter vrij goedaardig verliep. Verwikkelingen, met slechten afloop, deden zich slechts voor bij slecht gevoede en gebrek lijdende personen. Overigens is het moeilijk te zeggen, hoevelen aan de ziekte bezweken, aangezien nog geen verplichting tot opgeven van een doodsoorzaak bestaat; in de nieuwe verordening is die verplichting wel opgenomen, maar deze was in 1918 nog niet in werking. Voor pest, gele koorts, cholera en pokken bleef de kolonie gespaard; pestratten werden niet gevonden. De koepokinenting liep goed van stapel; de tot zelfstandigheid gebrachte koepokinrichting zorgt voor voldoende lympe van goede virulentie. Amoeben-dysenterie kwam op alle eilanden voor. Typhus en paratyphus bleven in de geheele kolonie endemisch. De geslachtsziekten zijn nog steeds ontzaglijk verbreid en ondergingen nog niet veel wijziging; de bevolking ziet echter wel degelijk het nut der opgerichte-kliniek en polikliniek in en stelt vertrouwen in haar leiders. De invoering der bovenbedoelde nieuwe verordening op de besmettelijke ziekten zal meer gelegenheid geven onwillige personen tegen hun zin afzonderen en te genezen. In de kliniek werden 219 personen, 108 mannen en 111 vrouwen, opgenomen; de contrôle op de loopende patiënten was zeer lastig; velen bleven vaak zonder eenige waarschuwing weg. Van malaria werden alleen gevallen van tertiana waargenomen; in den regel waren het alle van buiten ingevoerde gevallen. De tuberculose is van groote beteekenis; zij verloopt in den regel als een subacute infectieziekte; het is geen uitzondering, als in het verloop van drie maanden een ziekenzaal met tuberculoselidjers is uitgestorven! Het negerras is trouwens zeer gevoelig voor tuberculose; de griep heeft daarop een zeer ongunstigen invloed gehad. Gevallen van anchylostomiasis („hookworm”) kwamen vooral op het eiland St. Martin te Simpsonsbaai voor; door een krachtige bestrijding hoopt men de ziekte tot verdwijning te brengen.